

Lapin vanhimmat ovat kehottaneet Suomen saarnaajia tutustumaan Norjan esikoislestadiolaisten oman kirkkonsa piispoille lähettämään materiaaliin ja Lutherin kirjeeseen Frankfurt am Mainiin vuodelta 1533. Näiden pitäisi osoittaa, ettei pohjoismaissa ole enää luterilaista kirkkoa ja että sakramenttien omiin käsiin ottaminen on oikea ratkaisu. Liitteenä on lyhyt A4:n mittainen kommentti Norjan materiaalista ja seikkaperäisempi selvitys Suomen kirkon solmimista ekumeenisista sopimuksista Frankfurtin kirjeen pohjalta. Pääkohdat näistä havainnoista tiivistetysti tässä:

Norjan materiaali

- lähtökohta norjalaisilla on oikea, Raamatun ja tunnustuskirjojen pitää olla kirkon perustana ja niiden arvovaltaa meidän on herätysliikkeenä puolustettava
- jotta voimme arvostella kirkkoa tunnustuksesta luopumisesta meidän on huolehdittava, että herätysliikkeenä **oma opetuksemme on yhtäpitävää Raamatun ja tunnustuskirjojen kanssa**
- vaikka kirkon solmimat ekumeeniset sopimukset, kuten Porvoon julkilausuma ja yhteinen julistus vanhurskauttamisopista, ovat ongelmallisia epämääräisten ja monitulkintaisten sanakäänteiden vuoksi, ne **eivät kumoa tunnustuskirjoja** (kirkkojärjestys 1 §)
- sakramenttien ottaminen virkaan vihkimättömien maallikkosaarnaajien hoidettavaksi olisi **tunnustuskirjojen vastaista** ja myös **kirkkojärjestyksen vastaista**, joka sitoo meitä kirkon jäsenenä

Kirkon solmimat ekumeeniset sopimukset ja Lutherin kirje Frankfurt am Mainiin 1533

- Suomen kirkolla on ollut tapauskohtainen ehtoollisyhteys Englannin anglikaanisen kirkon kanssa jo vuodesta 1936 ja Skotlannin presbyteriaanisen kirkon kanssa vuodesta 1954; **merkittäviä muutoksia Suomen kirkon ekumeenisessa asemassa ehtoollisyhteyden suhteen ei ole tullut vuosikymmeniin**
- ehtoollista käsittelevät osat Suomen kirkon solmimissa ekumeenisissa sopimuksissa anglikaanien, metodistien ja EKD:n kanssa mahdollistavat oikean luterilaisen ehtoollisopin mukaisen tulkinnan, mutta väljät sanamuodot mahdollistavat myös kalvinistisen tulkinnan, jonka Luther tuomitsee Frankfurtin kirjeessä
- Frankfurtin kirjeessä Lutherille olennainen asia on se, miten **jonkun tietyn seurakunnan sananpalvelija opettaa ehtoollisesta**, ei se millaisia ekumeenisia asiakirjoja kirkon johto on hyväksynyt; yhteiset jumalanpalvelukset esimerkiksi anglikaanien kanssa on helposti vältettävissä
- Suomen evankelis-luterilaisessa kirkon piirissä on **mahdollista viettää ehtoollista oikean luterilaisen opin ja käytännön mukaisesti**, mutta kirkon johto sallii myös sen vastaiset jumalanpalvelukset. Jälkimmäistä faktaa on ehdottomasti kritisoitava, mutta niin kauan kuin edellinen pitää paikkansa, ei ole syytä lähteä separatismin tielle.